

K háji je cestička

♩ = 110

K há - ji je ces - tič - ka u - šla - pa - ná,
po ní jde má mi - lá u - pla - ka - ná.

D G D A⁷ D

Me - zi dvě - ma stro - my sto - jí dům ka - men - ný,

D A⁷ D A G D

u ně - ho má mi - lá za - pla - ka - la.

G D A⁷ D

2. On kráčí od lesa ověčený,
vidí své děvčátko utrápený.
[:Klobouček nadzdvihne, dívku k sobě vine,
líbá jí tvářičky uplakaný.:]

3. Plakala u něho delší dobu,
že její miláček jde k odvodu.
[:Plakala u něho, bála se o něho,
že ji ho odvedou pro armádu.:]

4. Jsi-li tak upřímná, ráda mě máš,
rok, nebo dvě léta na mně počkáš.
[:Až se vrátím z vojny, půjdeme k oltáři,
budem se milovat po všechen čas.:]